

[Horn.]

fremsættelsestale gjort opmærksom på, at ruten vil betyde en aflastning for Store-Bælt. Ja, jeg ser endogså, at et enkelt københavnsk blad — jeg tror, det var et aftenblad — har gjort sig forestillinger om, at nu kunne man godt holde op med at spekulere på en Store-Bæltsbro. Det er rigtigt, at det ikke er noget, der haster. Nu er det før sket, at det pågældende blad er kommet med nogle mærkelige fantastier angående en Store-Bæltsbro, så man skulle måske ikke hæfte sig så stærkt ved det, men jeg vil dog gerne sige, at der antagelig vil blive tale om en aflastning på en halv snes procent, en ikke uvæsentlig ting, når vi tænker på spidsbelastningen på Store-Bæltsoverfarten, som den er adskillige dage om året, også nu ved påsketid, selv om der ikke her blev tale om det helt store sus. Der er i hvert fald tale om en stor belastning i hele ferieperioden, og det er af ikke ringe betydning, at en aflastning kan finde sted. Det vil være til stor fordel for os, vore egne lokale automobilister, godstransporten o. s. v., men det vil naturligvis også gøre et godt indtryk på dem, der kommer udefra, hvad enten de kommer fra de skandinaviske lande eller fra den øvrige del af Europa, at mulighederne for at komme over er de bedst tænkelige. Vi må huske på — og det er her, korrektivet kommer ind — at bilisternes valg af rute ikke alene bestemmes af kilometerantallet, men også af mange andre forskellige forhold, det viser en række analyser fra andre områder, og det vil sikkert også gøre sig gældende her. Men det er givet, at en nedsettelse af sejltiden til ca. en time vil virke tiltrækkende på automobilisterne. Vi ved, at en sejltd ud over 1 time virker ret generende for de fleste rejsende, uanset om vejret er godt eller dårligt.

Jeg har villet gøre denne bemærkning, for det første for at man ikke skal fantasere sig til, at nu er alting klaret med hensyn til Store-Bælt, men også for at fremhæve, at vi ikke skal lulle os i søvn og tro, at nu behøver vi ikke at interessere os for det mere. Jeg mener tværtimod, at vi stadig væk må holde et vågent øje med dette forhold, hvad statsbanerne jo også gør, og sørge for, at de store bevillinger, der skal til, for at vi hele tiden kan være à jour

med antallet af færger, er parate, så vi ikke får det stop, som vi havde det uheld at have for år tilbage. Vi må sørge for, at den rytme, der nu er, fastholdes og videreføres.

Jeg har også gerne villet sige dette, for at man ikke bagefter skal gøre gældende, at vi har været alt for blåøjede. Selv om man kan have delte meninger om, hvilke muligheder der bliver for at øge trafikmængden af automobiler i de kommende år på grund af økonomiske vanskeligheder måske verden over, tyder alt på, at det eneste, menneskene i dag spekulerer på at få, er en bil, ikke alene fordi det er behageligt, men også fordi det ligesom stabiliserer anseelsen. Vi tror, der vil blive tale om en stærk stigning, og derfor er det nyttigt at holde sig for øje, at problemerne på Store-Bælt ikke er klaret med denne sags afgørelse.

En anden ting, som jeg ikke synes man har taget tilstrækkeligt hensyn til ved vurderingen af den ny rute, er, at sårbarheden over Østersøen vil blive betydelig mindre. Det er klart, at med den sejlafstand, der er nu, betyder et uheld eller to på overfarten over Østersøen noget. Vi kender det fra de uheld, der har været med de tyske færger. Vi må håbe for Tyskland og for overfarten som sådan, at det er begyndervanskeligheder, man har været ude for. Et uheld betyder, at de internationale tog må føres over Padborg og Store-Bælt, og det er ret generende, da trafikintensiteten i Jylland både på den nord-sydgående linje og på den vest-østgående linje er ret stor, og da køretiden på grund af de stærke maskiner, man har nu, er strammet. Der skal ikke mange forstyrrelser til, før køreplanstiderne slås i stykker, og det er af stor betydning at kunne forhindre det. Et af jernbanernes bedste konkurrencemomenter i dag er nemlig muligheden for at køre nøjagtigt. Et halvt eller to minutters forsinkelse generer folk. Man kan sige, det er latterligt; men det er jo sådan, at fart og tid er blevet meget ømtålige områder for menneskene. Man kan smile ad det, men sådan er det. Der vil altså efter vor mening være betydelig fordel ved, at vi, når der har været skader på Østersøruterne, kan begrænse disse skaders viderevirkning på hovedruterne over Store-Bælt.